

presserende Art, at de overhovedet have Plads paa Tillægsbevillingen. Men der er fremdeles en Række Bøister, og deriblandt de største, som vistnok aldeles ikke kunne eller ialtsald ikke bør kunne vente Tilslutning her i Thinget. Jeg skal ikke her ved 1ste Behandling trænge dybt ind i Enkeltighederne, det bliver jo nærmest det Udvalgs Sag, som skal behandle Loven; men jeg skal kun nævne nogle enkelte Punkter som Exempel paa, hvorledes Krigsbestyrelsen har troet det rigtigt at forsøge at drage Konsekvenser af den nye Hærlov. Der opføres saaledes under Nr. 1 Anskaffelse af 760 Ingenieurkarabiner, der motiveres ved, at 2den Ingenieurbataillon er bleven indlemmet i Ingenieurregimentet. 2den Ingenieurbataillon bestod af Arbejderkompagnier og bestaar fremdeles af de samme med Undtagelse af eet Kompagni, det nye oprettede Kompagni, eller rettere sagt, et Arbejderkompagni, som er omdannet til et Jernbanekompagni. Det er den Forandring, der er foregaaet ved den nye Hærlov, og saa motiverer man, saavidt jeg skjønner, hele Resten af Ingenieurregimentets Udrustning med Ingenieurkarabiner ved, at Arbejderbataillonen er henlagt under Regimentet. Hvorledes man vil være istand til at knytte blot en rimelig logisk Tanke til denne Forbindelse, er jeg ikke istand til at se. Der er ikke stet nogenformhelst Forandring ved de øvrige Ingenieurkompagnier, undtagen det ene, som er nyt, og fra Reservens overført til Linien, nemlig Jernbanekompagniet, og det vilde være naturligt, at man udrustede dette Kompagni med en tilsvarende Bevøbning som de andre Liniekompagnier. I det Hele taget synes Ingenieurerne at være særlig tilbøielige til at ville benytte Leiligheden til at skaffe sig betydelige Udrustninger i forskjellige Retninger. De have ikke tidligere været Stedbørn paa de aarlige Finantsbevillinger, der har paa alle Aars Finantslove været opført særlige ekstraordinære Bevillinger til Anskaffelse af forskjelligt Ingenieurmateriel; men denne Institution er ikke god at tilfredsstille, thi nu fremkommer den med Begjæring om en Række af forskjellige Anskaffelser, Altsammen motiveret ved, at den 2den Ingenieurbataillon er underlagt Regimentet. Der er Bæveapparater til Ingenieurværktøjer i meget stort Antal, der er Ingenieursabler og andre saadanne Ting, som det jo klart fremgaar, ikke have nogenformhelst Forbindelse med Hærloven af 25de Juli 1880, uden forsaavidt det angaar et Ingenieurkompagni. De øvrige Ting skal jeg lade herstaa; der er adskillige Ting, med Hensyn til hvilke Meningerne kunne være delte om, hvormeget man deraf vil bevilge og hvormeget ikke, f. Ex. til Trainvoagne og Sligt, der kunne anskaffes i Løbet af nogle Aar, forsaavidt det anses nødvendigt; men den største Bevilling er den til Supplering af Munderingsbeholdningerne ved de forskjellige Afdelinger af Hæren. Derunder ansøres først Anskaffelse af

Munderinger til det forøgede Antal af faste Underofficerer og Spillmænd. Det vil jeg naturligtvis anerkjende, og der kan kun der blive Spørgsmaal om, hvorvidt der er tilstrækkelig Grund til at opføre det paa en Tillægsbevillingslov; men det er ogsaa kun et lidet Beløb, der nærmere vil blive gjort til Gjenstand for Undersøgelse. Hovedmassen af Bevillingen henhører til Anskaffelse af nye Sæt Munderinger for de 10 tidligere Reservebatailloner, der ere overgaaede til Liniebatailloner. Det er efter min Formening ganske ufornødent, og det er endog efter den nye Hærlov mindre fornødent, end det tidligere har været. Forholdet er, som det vil være de fleste ærede Medlemmer bekendt, det, at Hærens Afdelinger have 10 Beholdninger, nemlig en Feltbeholdning og en Brugbeholdning. Denne Brugbeholdning har egentlig kun været udleveret til Linieafdelingerne, altsaa til de 10 Batailloner af hver af de nuværende Regimenter, medens Reservebataillonerne have haft deres Feltbeholdning, og af denne, antager jeg, anvendt det fornødne Antal Sæt ved Indfaldelse til Feltudrustning. Nu foreslaar man at gjøre Reservebataillonerne ligestillede med Liniebataillonerne i Retning af ogsaa at lade dem faae en fuldstændig Depotbeholdning; men dette hviler paa en Opfattelse af Principet ved Regimenternes Inddeling overhovedet, som jeg ogsaa har set paa andre Punkter gjøre sig gjældende paa en Maade, som vistnok ingenlunde er stemmende med Meningen i Hærloven af 25de Juli f. A. Naar man der gik ind paa Oprettelsen af Regimenter, var det under den Forudsætning, at Regimenterne skulde blive saaledes, som jeg tillod mig at udtrykke mig ved Lovforslagets Indbringelse eller maaste første Behandling, Hærens administrative Enhed, medens Bataillonerne, ligesom Brigaderne hidtil, skulde være den taktiske Enhed. Det var derfor for en væsentlig Del, at man fandt Inddelingen i Regimenterne forsvaerlig, thi det er jo klart, at, naar Administrationen kunde koncentreres paa 10 Hænder istedetfor 20 eller 30, vilde det kunne lette Administrationen i en væsentlig Grad og ikke alene simplificere den, men ogsaa gjøre den billigere. Det ser man jo allertydeligt ved det Forslag, som her foreligger, thi det er jo klart, at, dersom Administrationen var sammenbragen hos Regimenterne, vilde der saameget mindre være Grund til en forøget Anskaffelse til Munderingsbeholdningen, at der tværtimod kunde være Tale om, at vor hidtilværende Beholdning ikke behøvedes til dagligt Brug. Det er jo nemlig aabenbart en uøkonomisk Foranstaltning at have for mange Beholdninger henliggende, hvorpaa Møl, Lid og Støv fortaerer. Det mest økonomiske er jo der at indskrænke Beholdningen til det mindst Mulige, men saaledes ganske vist, at man har en Beholdning tilstede til Anvendelse i paagjældende Tilfælde til Krigsbrug. Dette vil